

Procedurálne programovanie

slido slido.com
2558824
PrPr – P4

Ján Zelenka
Ústav Informatiky
Slovenská akadémia vied

Obsah prednášky

- 1. Opakovanie**
- 2. Ukazovateľ**
- 3. Alokácia pamäte – statická alokácia**

Spätná väzba: <https://forms.gle/6q5D2G6UwrtimXEx9>

Opakovanie

slido slido.com
2558824
PrPr – P4

Funkcie

Argumenty: lokálne premenné, predávajú si hodnotou

Návratová hodnota: výstup funkcie (za kľúčovým slovom *return*)

```
návratový_typ meno_funkcie(argumenty)
{
    telo_funkcie;
    return(hodnota_typu_zhodného_s_návratový_typ);
}
```

Kľúčové slovo *void*

žiadne argumenty

```
int f(void);
```

bez návratovej hodnoty (procedúra)

```
void f(int a, int b);
```

Funkcie

Prenesenie hodnoty mimo funkcie:

- návratová hodnota
- pomocou smerníkov (neskôr)
- globálna premenná (nepoužívať)

Vracanie viacerých hodnôt:

- globálne premenné
- štruktúrovaný typ (struct, smerník)
- modifikácia vstupných parametrov (smerník)

Prehľad základných funkcií na prácu so súbormi

- `fopen()` - **otvorenie súboru** v rôznych režimoch (čítanie, zápis, textový binárny...)
- `fclose()` - **zatvorenie súboru** otvoreného `fopen()`
- `fseek()` - **nastavenie** ukazovateľa **na pozíciu** čítania, zápisu v otvorenom súbore
- `ftell()` - **zistenie pozície** ukazovateľa čítania, zápisu v otvorenom súbore

Textový súbor:

- `getc()` - čítanie **znaku** z otvoreného súboru
- `putc()` - zápis **znaku** do otvoreného súboru
- `fgets()` - čítanie **celého riadku** z otvoreného súboru
- `fputs()` - zápis **ret'azca** do otvoreného súboru
- `fprintf()` - analógia `printf()` a `sprintf()`, ale s výstupom do súboru -> pracujeme s **číslami, slovami...**

Binárny súbor:

- `fread()` - čítanie **bloku** z otvoreného súboru
- `fwrite()` - zápis **bloku** do otvoreného súboru

Ukazovatele

slido.com
2558824
PrPr – P4

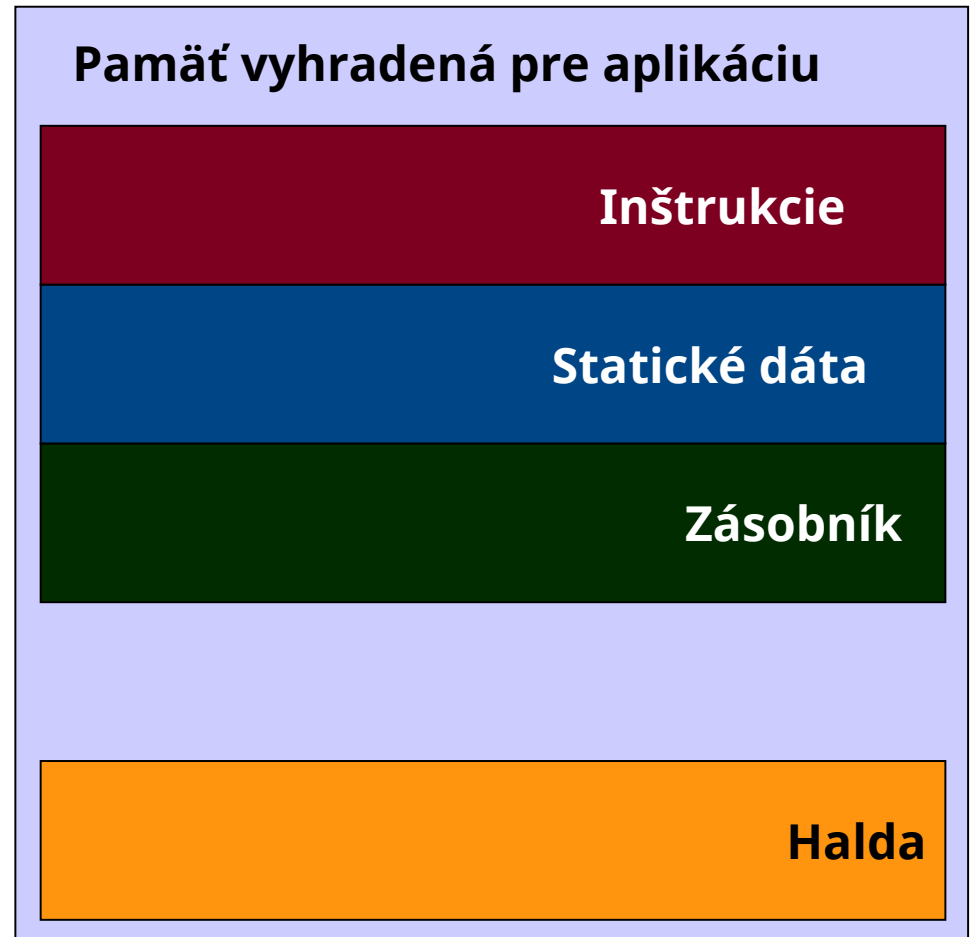

Pamäť

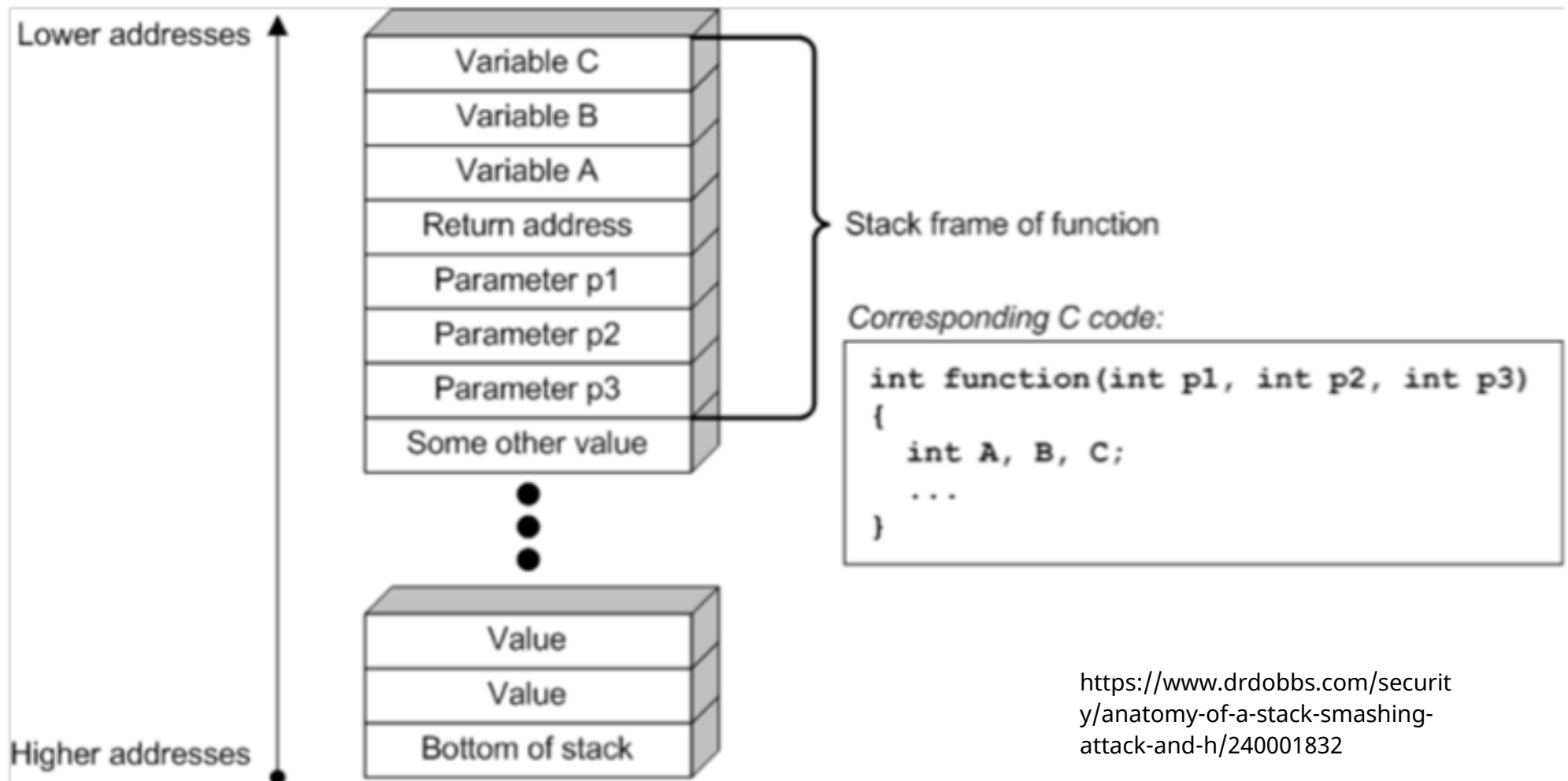
- pamäť obsahuje veľké množstvo buniek s pevnou veľkosťou
  - adresované zvyčajne na úrovni 8 bitov (1 bajt)
- v pamäti sú umiestnené entity (premenné, reťazce...)
- entita zaberá viacej ako jednu bunku
  - napr. premenná typu int zaberá 4 bajty
  - adresa entity v pamäti je prvá bunka kde je entita umiestnená
- adresy sú uvádzané v hexadecimálnej sústave (s predponou 0x)

Organizácia pamäte

- Inštrukcie
  - Asemblerovský kód aplikácie
- Statické dáta (static)
  - Globálne premenné
- Zásobník (stack)
  - Volania funkcií
(iné pre každú funkciu)
  - Lokálne premenné
- Halda, hromada (heap)
  - Dynamicky alokované premenné
(malloc, free)
  - Iné pri každom spustení

Zásobník

Adresa premennej

Referenčný operátor &

- Operátor & vracia adresu svojho argumentu
  - miesto v pamäti, kde je argument uložený
- Adresa (jeho výstup) sa priradzuje do ukazovateľa

```
int i = -10;  
int *p_i = &i;
```

`int i = -10;`

(i je meno miesta v pamäti
s adresou X, kde je uložená
hodnota -10)

Obsah
pamätevej
bunky

-10

Adresa
pamätevej
bunky

X

Adresa premennej

Referenčný operátor &

- Operátor & vracia adresu svojho argumentu
  - miesto v pamäti, kde je argument uložený
- Adresa (jeho výstup) sa priradzuje do ukazovateľa

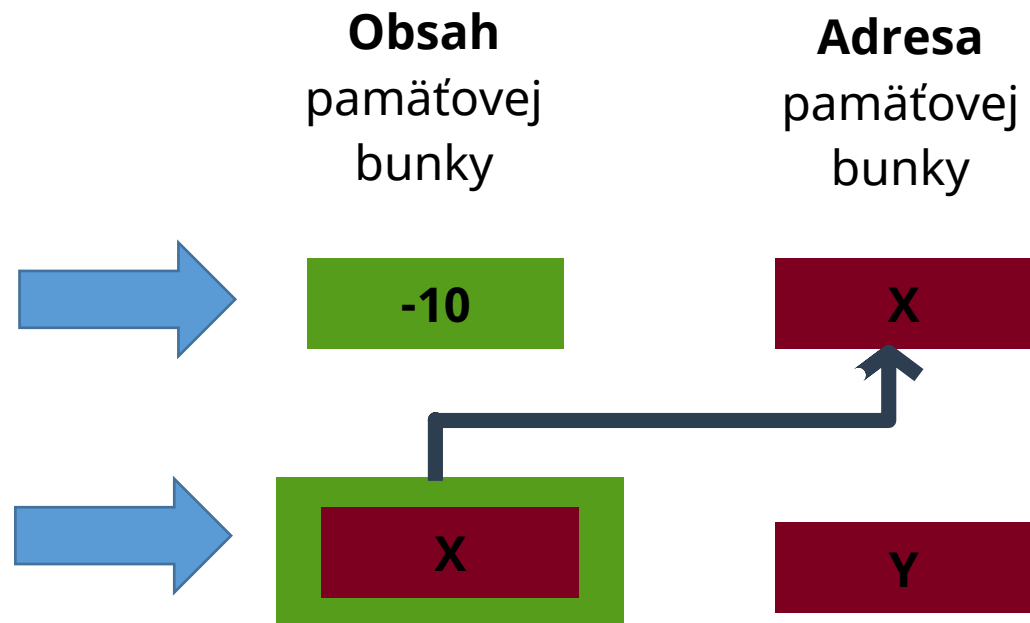
```
int i = -10;  
int *p_i = &i;
```

`int i = -10;`

(i je meno miesta v pamäti s adresou X, kde je uložená hodnota -10)

`int *p_i = &i;`

(p_i je meno miesta v pamäti s adresou Y, kde je uložená adresa X)

Premenná VS ukazovateľ

Štandardná premenná

- pomenovanie pamäťové miesto, ktoré má svoju adresu X

Ukazovateľ

- všetky ukazovatele majú rovnakú veľkosť (sú to pamäťové miesta na uchovanie adresy - dátový typ ukazovateľa je adresa)
- jeho typ musí zodpovedať typu premennej, na ktorú ukazuje
  - ako sa majú bity na adrese Y interpretovať?
- ak ukazovateľ ukazuje na určitú adresu, vieme že na tejto adrese začína a ďalej spojito pokračuje cez toľko bajtov, koľko je potrebných na uloženie premennej príslušného typu.

Definícia ukazovateľa

- špecifikujeme typ ukazovateľa
- pred menom premennej je *

```
int i;  
int *p_i;
```

je ekvivalentné

```
int i, *p_i;
```

iba premenná **a**
je ukazovateľ

- Pozor na neinicializovaný ukazovateľ
  - Ukazuje na náhodné miesto v pamäti
  - Pred prvým použitím je potrebná jeho inicializácia

```
int *a, b;
```

Inicializácia ukazovateľa

Priradíme premennej p adresu premennej i.

```
int i, *p_i;  
...  
p_i = &i;
```

Ukazovateľ p_i ukazuje na premennú i.

Ukazovateľ, ktorý nikam neukazuje

- Nulový ukazovateľ: **NULL** neobsahuje žiadnu platnú adresu – neukazuje na žiadne konkrétne miesto v pamäti, s ktorým chceme pracovať.
- **NULL** - symbolická konštanta definovaná v **stdio.h**:
  - `#define NULL 0`
  - `#define NULL ((void *) 0)`
- Je možné priradiť ho ukazovateľom na ľubovoľný typ

```
int *p;  
p = NULL;
```

```
if (p == NULL)  
...
```

Údaje na adrese

Dereferenčný operátor *

- Umožňuje pracovať s obsahom pamäťového miesta na ktoré ukazuje ukazovateľ
  - Pozor nie vlastnú hodnotu ukazovateľa – to je adresa
  - Ukazovateľ môže ukazovať na hodnotu, ktorá je interpretovaná ako adresa -> `int**`

```
int i = 7;  
int *p = &i;  
*p = 10;
```

- obsah pamäte, na ktorú ukazuje **p** sa zmení na 10
- **p** ukazuje na to isté miesto v pamäti

```
p = 10;
```

- **CHYBA:** meníme miesto, na ktoré ukazuje **p**

Ukazovateľ na ukazovateľ

```
int a, *p_a, **p_p;  
  
p_a = &a;  
p_p = &p_a;  
  
int b = *p_a;  
int c = **p_p;  
  
*p_p = p_a;  
**p_p = 10;  
*p_p = &a;
```

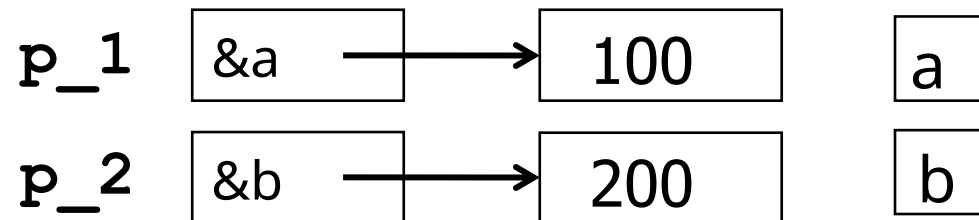
a == *p_a == **p_p
&a == p_a == *p_p
&p_a == p_p

Základné operácie s ukazovateľmi

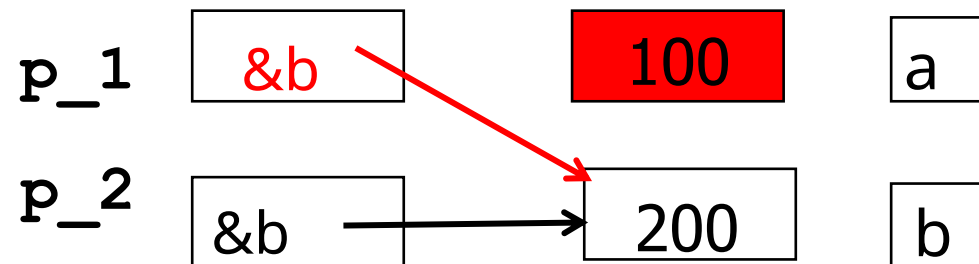
```
int *p_1, *p_2;  
...  
p_1 = p_2;
```

```
int a = 100, b = 200;  
p_1 = &a;  
p_2 = &b;
```

pred príkazom `p_1 = p_2;`

po príkaze `p_1 = p_2;`

`p_1` ukazuje na rovnakú premennú ako `p_2`

Základné operácie s ukazovateľmi

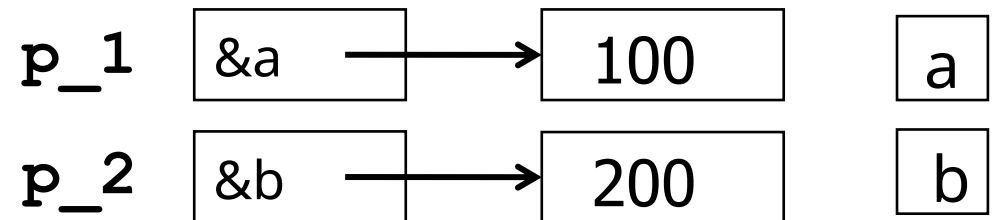
```
int *p_1, *p_2;
...


*p_1 = *p_2;

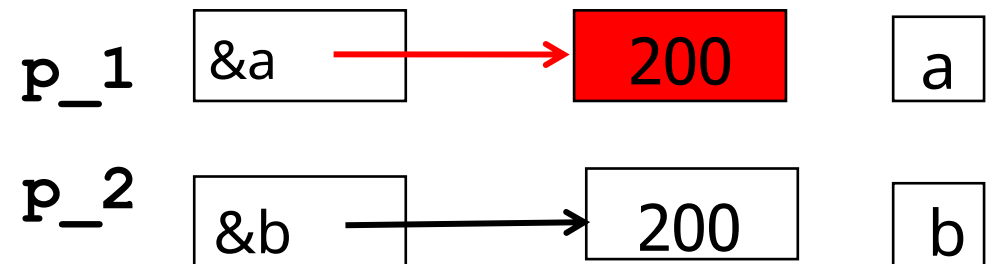

```

```
int a = 100, b = 200;
p_1 = &a;
p_2 = &b;
```

pred príkazom `*p_1 = *p_2;`

po príkaze `*p_1 = *p_2;`

Nemení sa hodnota ukazovateľa,
ale hodnota premennej na ktorú `p_1` ukazuje.

Základné operácie s ukazovateľmi

```
int i, *p_i;
```

- `p_i = &i;` - správne
- `p_i = &(i + 3);` - chyba: `(i + 3)` nie je premenná
- `p_i = &15;` - chyba: konštanta nemá adresu
- `p_i = 15;` - chyba: priradovanie absolútnej adresy
- `i = p_i;` - chyba: priradovanie adresy
- `i = & p_i;` - chyba: priradovanie adresy
- `*p_i = 4;` - správne, ak `p_i` bol inicializovaný

Výpis adresy

Špecifikácia formátu (v `printf()`): `%p`

```
int i, *p_i;  
  
p_i = &i;  
printf("Adresa i: %p, hodnota p_i:  
%p\n", &i, p_i);
```

Segmentation fault

Majme ukazovateľ na celočíselnú premennú

```
int i, *p_i;  
...  
p_i = &i;
```

Priradíme mu adresu, ktoré nie je prístupná programu

```
p_i = 10;
```

Pri pokuse o prístup mimo vyhradenú pamäť

```
*p_i = 7;
```

Segmentation fault

Viacej ukazovateľov na rovnaké miesto v pamäti

```
int i = 1;  
int *p_1 = &i;  
int *p_2 = &i;  
int *p_3 = &i;
```

Všetky ukazovatele môžu meniť dané miesto v pamäti

```
*p_3 = 5;  
*p_1 = 62;  
*p_2 = 39;
```

Pozor na vzájomné prepisovanie si hodnôt

Konverzia ukazovateľov

- Vyhnúť sa jej!
- Ak sa nedá vyhnúť – explicitne pretypovávať

```
int *p_i;  
char *p_c;
```

```
p_c = p_i;  
p_c = (char *)p_i;
```

nevhodné

vhodnejšie

Ukazovateľ typu `void`

- V čase definície ukazovateľa nie je zrejmé na aký typ premennej bude ukazovať.
- Použijeme generický ukazovateľ
- Môže ukazovať na ľubovoľný typ `void *p;`
- Pred konkrétnym použitím generického ukazovateľa je potrebné pretypovanie na typ konkrétnej premennej, na ktorú bude ukazovať.

Ukazovateľ typu void

Pri priradovaní je potrebné uviesť typ

```
int i;  
float f;  
void *p_void = &i;  
  
*(int *) p_void = 2;  
p_void = &f;  
*(float *) p_void = 3.5;
```

p_void ukazuje na i

nastavenie i na 2

p_void ukazuje na f

nastavenie f na 3.5

Parametre funkcií

Odovzdanie hodnotou

Odovzdávanie hodnotou

```
void foo(int X){
    X = 3;
    // v X je 3
}
int main(){
    int variable = 0;
    foo(variable);
    //v X je znova 0
    return 0;
}
```

- Hodnota sa nakopíruje do novej lokálnej premennej
- Po zániku lokálnej premennej sa zmena nepropaguje mimo tela funkcie

Parameter je ukazovateľ

```
void foo(int *P){
    *P = 3;
}
int main(){
    int X = 0;
    foo(&X);
    // v X je 3
    return 0;
}
```

- Riešením je predávať (ako hodnotu) adresu premennej
- Modifikuje sa hodnota na tejto adrese, namiesto lokálnej premennej
- Takto sa odovzdávajú premenné, ktoré sa majú meniť

- predávanie parametrov odkazom v čistom C neexistuje (podporuje ho C++)
  - volanie odkazom by umožnilo meniť parametre v rámci funkcie tak, aby zostali aj po jej skončení
  - rieši sa pomocou ukazovateľov
  - ukazovateľ určuje, na ktorom mieste vo volajúcej funkcii sa má premenná zmeniť (nemenní sa ukazovateľ - adresa)

Ukazovateľ na funkciu

- Udalosťami riadené programovanie (Event-driven)
  - napr. zaregistrovanie funkcie ako (callback) reakcie pri nejakej udalosti (napr. antivírové programy)
- Ukazovateľ na funkciu obsahuje adresu umiestnenia kódu funkcie
  - Namiesto hodnoty je na adrese kód funkcie
- Ukazovateľ na funkciu môže byť parameter inej funkcie
  - Predáme miesto, kde je zápis toho, čo sa má vykonať

```
void foo(int i, int(*p_f)(float, float));
```

Ukazovateľ na funkciu

```
#include <stdio.h>
void vypis(int a)
{
    printf("Zadana hodnota je %d\n", a);
}

int main()
{
    void (*p_vypis)(int) = &vypis;

    (*p_vypis)(10);

    return 0;
}
```

void (*p_vypis)(int);
p_vypis = &vypis;

p_vypis je
ukazovateľ na
funkciu vypis()

Zavolanie funkcie
pomocou ukazovateľa

- Meno funkcie sa dá použiť na získanie jej adresy
- operátor & nie je povinný
- vždy bez zátvoriek
- Ukazovateľ na funkciu sa dá zavolať ako funkcia
- Operátor * nie je povinný

Ukazovateľ na funkciu

Dôležitá je signatúra funkcie

- Typ a počet argumentov, typ návratovej hodnoty
- Meno funkcie nie je dôležité
- Do ukazovateľa na funkciu s danou signatúrou môžeme priradiť adresy všetkých funkcií s rovnakou signatúrou

```
int Scitaj (int a, int b){...}  
int Vynasob (int a, int b){...}  
int main (void) {  
    int (*p_f) (int, int) = &Scitaj;  
    p_f(1,3);  
    p_f = &Vynasob;  
    p_f(7,2);  
    return 0;  
}
```

Príklady definícií

`int i;` - `i` je typu `int`
`float *y;` - `y` je ukazovateľ na typ `float`
`double *z();` - `z` je funkcia vracajúca
ukazovateľ na `double`
`int (*v)();` - ukazovateľ na funkciu
vracajúcu `int`
`int *(*v)();` - ukazovateľ na funkciu
vracajúcu ukazovateľ na `int`

Príklad - v1

```
void vymen(int *p_a, int *p_b)
{
    int pom;
    pom = *p_a;
    *p_a = *p_b;
    *p_b = pom;
}

int main (void) {
    int a=5, b=13;
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    vymen(&a, &b);
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    return 0;
}
```

Príklad - v1

```
void vymen(int *p_a, int *p_b)
{
    int pom;
    pom = *p_a;
    *p_a = *p_b;
    *p_b = pom;
}

int main (void) {
    int a=5, b=13;
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    vymen(&a, &b);
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    return 0;
}
```

	a	b
premenná (stack)		
hodnota:	5	13
adresa:	1234	678

Príklad - v1

```
void vymen(int *p_a, int *p_b)
{
    int pom;
    pom = *p_a;
    *p_a = *p_b;
    *p_b = pom;
}

int main (void) {
    int a=5, b=13;
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    vymen(&a, &b);
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    return 0;
}
```

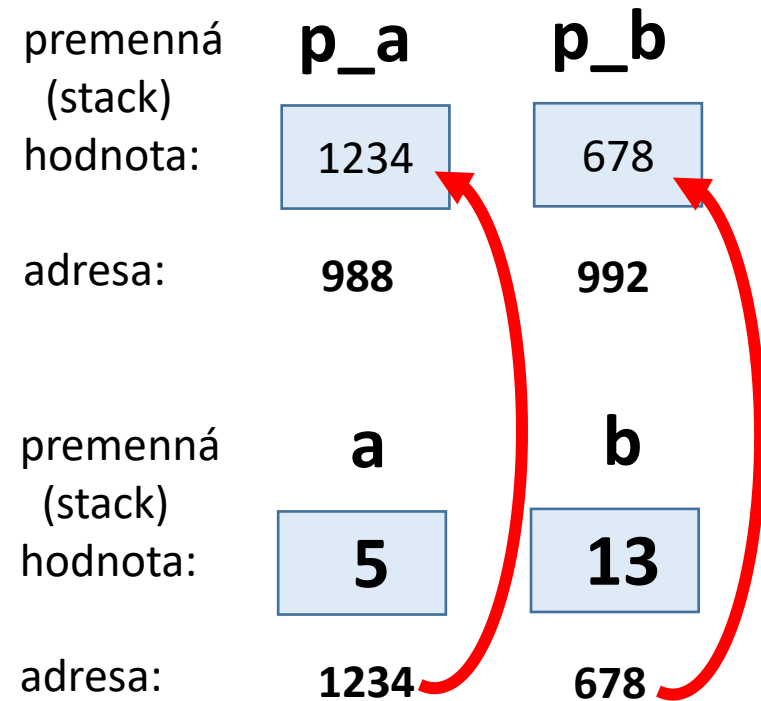
	a	b
premenná (stack)		
hodnota:	5	13
adresa:	1234	678

a: 5, b: 13

Príklad - v1

```
void vymen(int *p_a, int *p_b)
{
    int pom;
    pom = *p_a;
    *p_a = *p_b;
    *p_b = pom;
}

int main (void) {
    int a=5, b=13;
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a,b);
    vymen (&a, &b);
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a,b);
    return 0;
}
```


Príklad - v1

```
void vymen(int *p_a, int *p_b)
{
    int pom;
    pom = *p_a;
    *p_a = *p_b;
    *p_b = pom;
}

int main (void) {
    int a=5, b=13;
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    vymen(&a, &b);
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    return 0;
}
```

	p_a	p_b	pom
premenná (stack)			
hodnota:	1234	678	54324
adresa:	988	992	9676
	a	b	
premenná (stack)			
hodnota:	5	13	
adresa:	1234	678	

Príklad - v1

```
void vymen(int *p_a, int *p_b)
{
    int pom = 0;
    pom = *p_a;
    *p_a = *p_b;
    *p_b = pom;
}

int main (void) {
    int a=5, b=13;
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    vymen(&a, &b);
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    return 0;
}
```

premenná (stack)	p_a	p_b	pom
hodnota:	1234	678	0
adresa:	988	992	9676

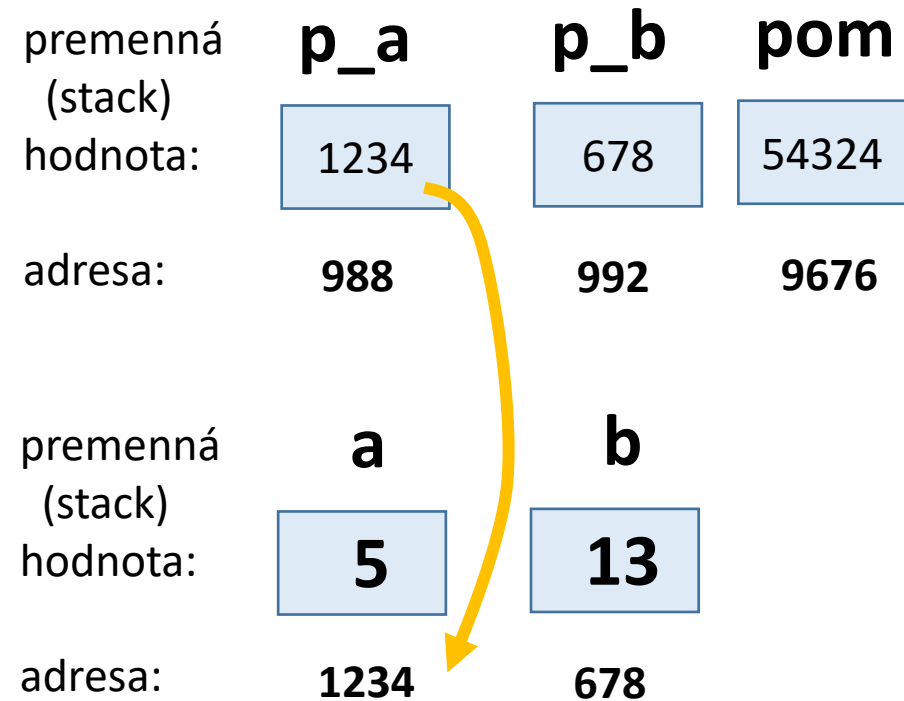
premenná (stack)	a	b
hodnota:	5	13
adresa:	1234	678

Príklad - v1

```
void vymen(int *p_a, int *p_b)
{
    int pom;
    pom = *p_a;
    *p_a = *p_b;
    *p_b = pom;
}

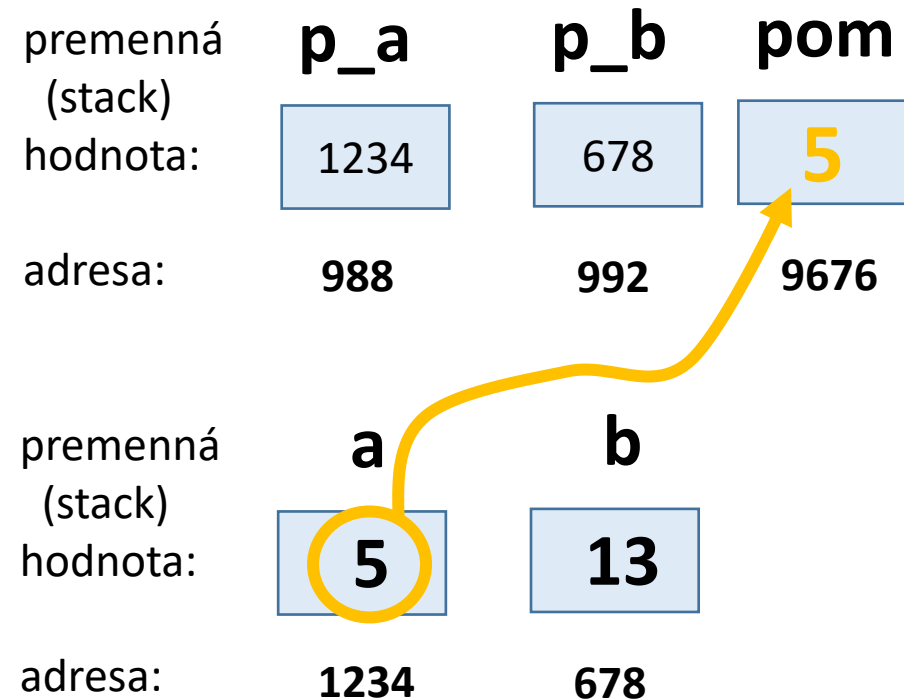
int main (void) {
    int a=5, b=13;
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    vymen(&a, &b);
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    return 0;
}
```


Príklad - v1

```
void vymen(int *p_a, int *p_b)
{
    int pom;
    pom = *p_a;
    *p_a = *p_b;
    *p_b = pom;
}

int main (void) {
    int a=5, b=13;
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    vymen(&a, &b);
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    return 0;
}
```

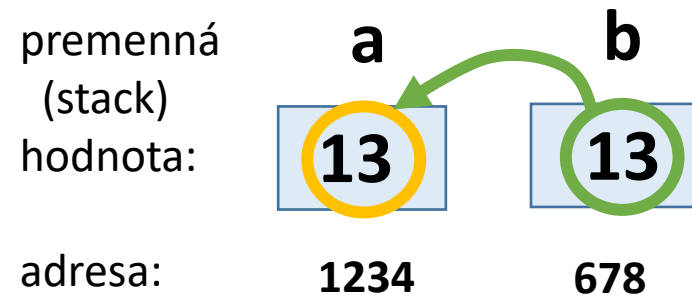

Príklad - v1

```
void vymen(int *p_a, int *p_b)
{
    int pom;
    pom = *p_a;
    *p_a = *p_b;
    *p_b = pom;
}

int main (void) {
    int a=5, b=13;
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a,b);
    vymen(&a, &b);
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a,b);
    return 0;
}
```

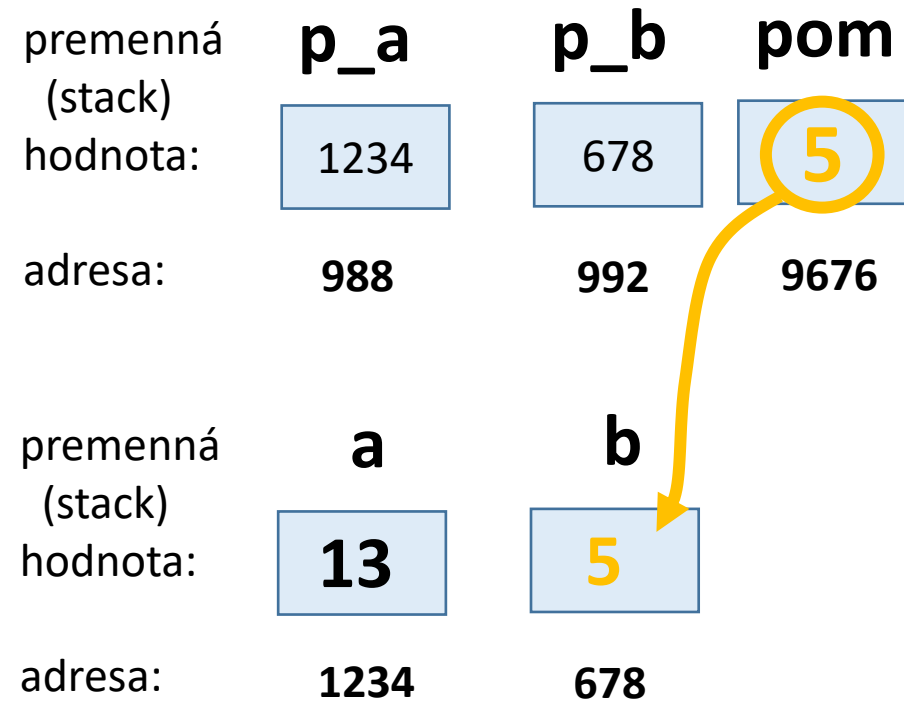
premenná (stack)	p_a	p_b	pom
hodnota:	1234	678	5
adresa:	988	992	9676

Príklad - v1

```
void vymen(int *p_a, int *p_b)
{
    int pom;
    pom = *p_a;
    *p_a = *p_b;
    *p_b = pom;
}

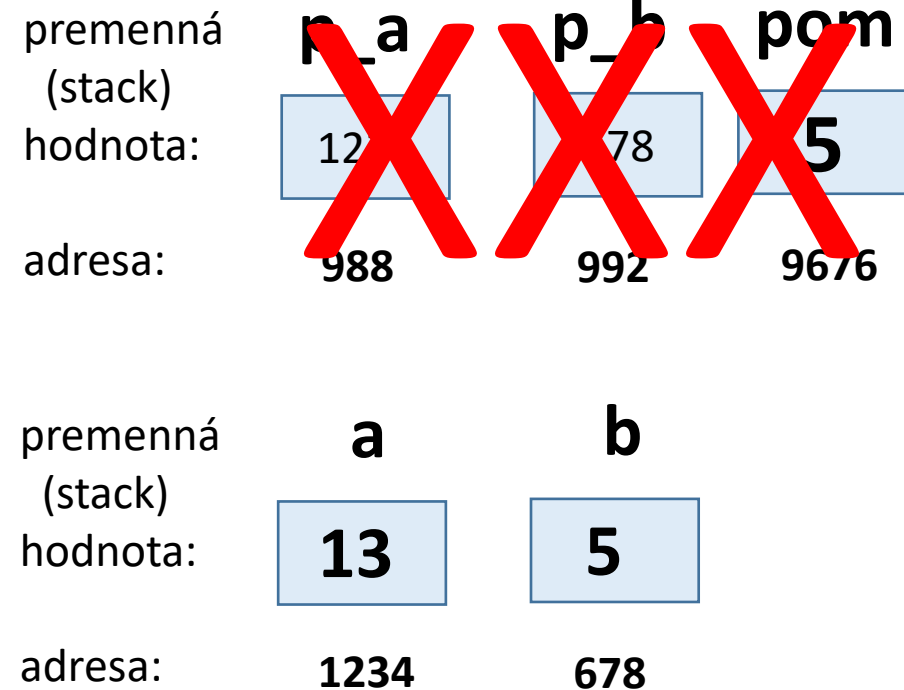
int main (void) {
    int a=5, b=13;
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    vymen(&a, &b);
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    return 0;
}
```


Príklad - v1

```
void vymen(int *p_a, int *p_b)
{
    int pom;
    pom = *p_a;
    *p_a = *p_b;
    *p_b = pom;
}

int main (void) {
    int a=5, b=13;
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    vymen(&a, &b);
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    return 0;
}
```


Príklad - v1

```
void vymen(int *p_a, int *p_b)
{
    int pom;
    pom = *p_a;
    *p_a = *p_b;
    *p_b = pom;
}

int main (void) {
    int a=5, b=13;
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    vymen(&a, &b);
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    return 0;
}
```

premenná (stack)			
hodnota:	1234	678	5
adresa:	988	992	9676

premenná (stack)	a	b
hodnota:	13	5
adresa:	1234	678

```
a: 5, b: 13
a: 13, b: 5
```

Príklad - v1

```
void vymen(int *p_a, int *p_b)
{
    int pom;
    pom = *p_a;
    *p_a = *p_b;
    *p_b = pom;
}

int main (void) {
    int a=5, b=13;
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    vymen(&a, &b);
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    return 0;
}
```

premenná
(stack)

hodnota:

1234

678

5

adresa:

988

992

9676

premenná
(stack)

hodnota:

13

5

adresa:

1234

678

```
a: 5, b: 13
a: 13, b: 5
```

Príklad - v1

```
void vymen(int *p_a, int *p_b)
{
    int pom;
    pom = *p_a;
    *p_a = *p_b;
    *p_b = pom;
}

int main (void) {
    int a=5, b=13;
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    vymen(a, b);
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    return 0;
}
```

**chyba: vymieňa obsah
adries, daných obsahom
premenných a, b: vymieňa
hodnoty na adresách 5 a 13**

premenná
(stack)

	1234	678	5
		992	9676
	a	b	
hodnota:	13	5	
adresa:	1234	678	

```
a: 5, b: 13
a: 13, b: 5
```


Príklad - v1

```
void vymen(int *p_a, int *p_b)
{
    int pom;
    pom = *p_a;
    *p_a = *p_b;
    *p_b = pom;
}

int main (void) {
    int a=5, b=13;
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    vymen(*a, *b);
    printf("a: %3d, b: %3d\n", a, b);
    return 0;
}
```

**chyba: vymieňa adresy
adries z obsahu a, b: z adries
5 a 13 sa zoberú hodnoty a
tie sa použijú ako adresy**

premenná
(stack)

	1234	678	5
		992	9676
	a	b	
hodnota:	13	5	
adresa:	1234	678	

```
a: 5, b: 13
a: 13, b: 5
```

Príklad – v2

```
#include <stdio.h>
#define PI 3.14
#define na_druhu(i) ((i) * (i))
void kruh( int r, float *o, float *s)
{
    *o = 2 * PI * r;
    *s = PI * r * r; // *s = PI * na_druhu(r);
}
int main()
{
    int polomer;
    float obvod, obsah;
    printf("Zadaj polomer kruhu: ");
    scanf("%d", &polomer);
    kruh(polomer, &obvod, &obsah);
    printf("obvod: %.2f, obsah: %.2f\n", obvod, obsah);
    return 0;
}
```

Príklad – v3

```
void vymen1( char**p_x, char**p_y)
{
    char *p;
    p = *p_x;
    *p_x = *p_y;
    *p_y = p;
}
```

```
char  c = ' a ', *p_c = &c,
      d = ' b ', *p_d = &d;

vymen1( &p_c, &p_d);
```

Príklad – v3

```
void vymen2( void **p_x, void **p_y)
{
    void *p;
    p = *p_x;
    *p_x = *p_y;
    *p_y = p;
}
```

```
char  c = ' a ', *p_c = &c,
      d = ' b ', *p_d = &d;
```

```
vymen2( (void **)&p_c, (void **)&p_d);
```

Príklad – v3

```
void vymen2( void **p_x, void **p_y)
{
    void *p;
    p = *p_x;
    *p_x = *p_y;
    *p_y = p;
}
```

```
char  c = 'a',  *p_c = &c,
      d = 'b',  *p_d = &d;
int   e = 1,    *p_e = &e,
      f = 13,   *p_f = &f;
```

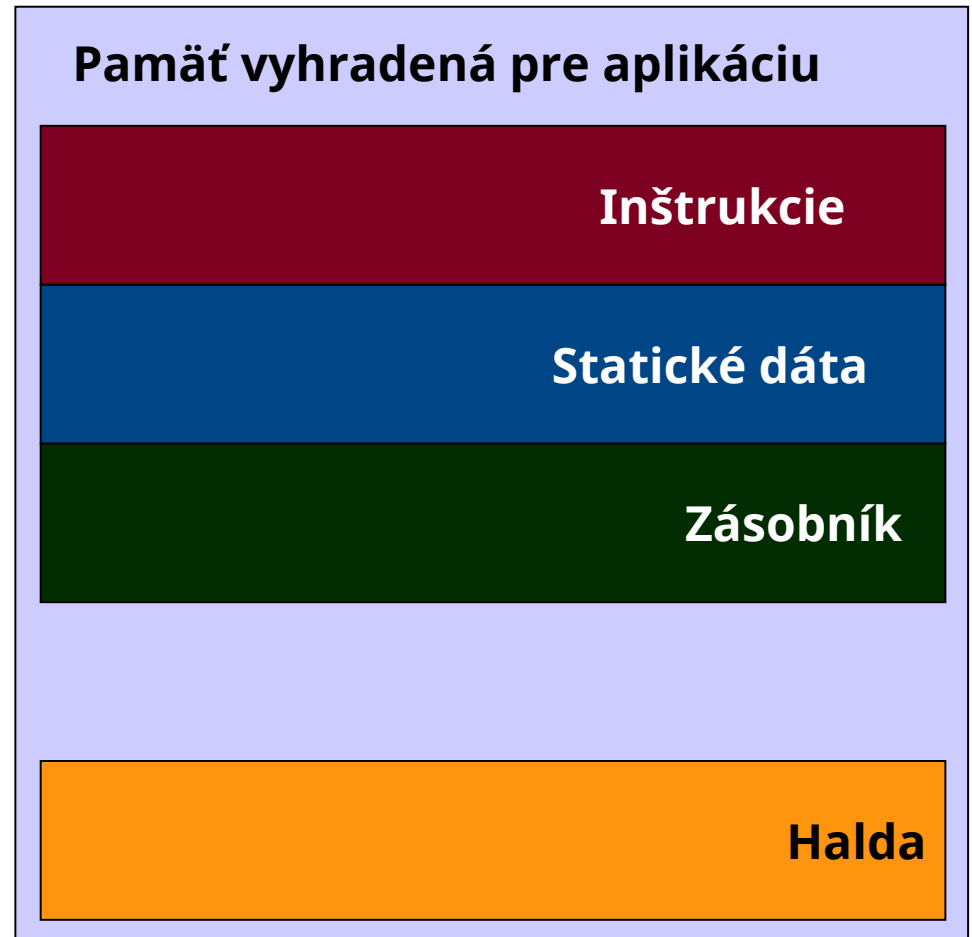
```
vymen2( (void **)&p_c, (void **)&p_d);
vymen2( (void **)&p_e, (void **)&p_f);
```

Alokácia pamäte

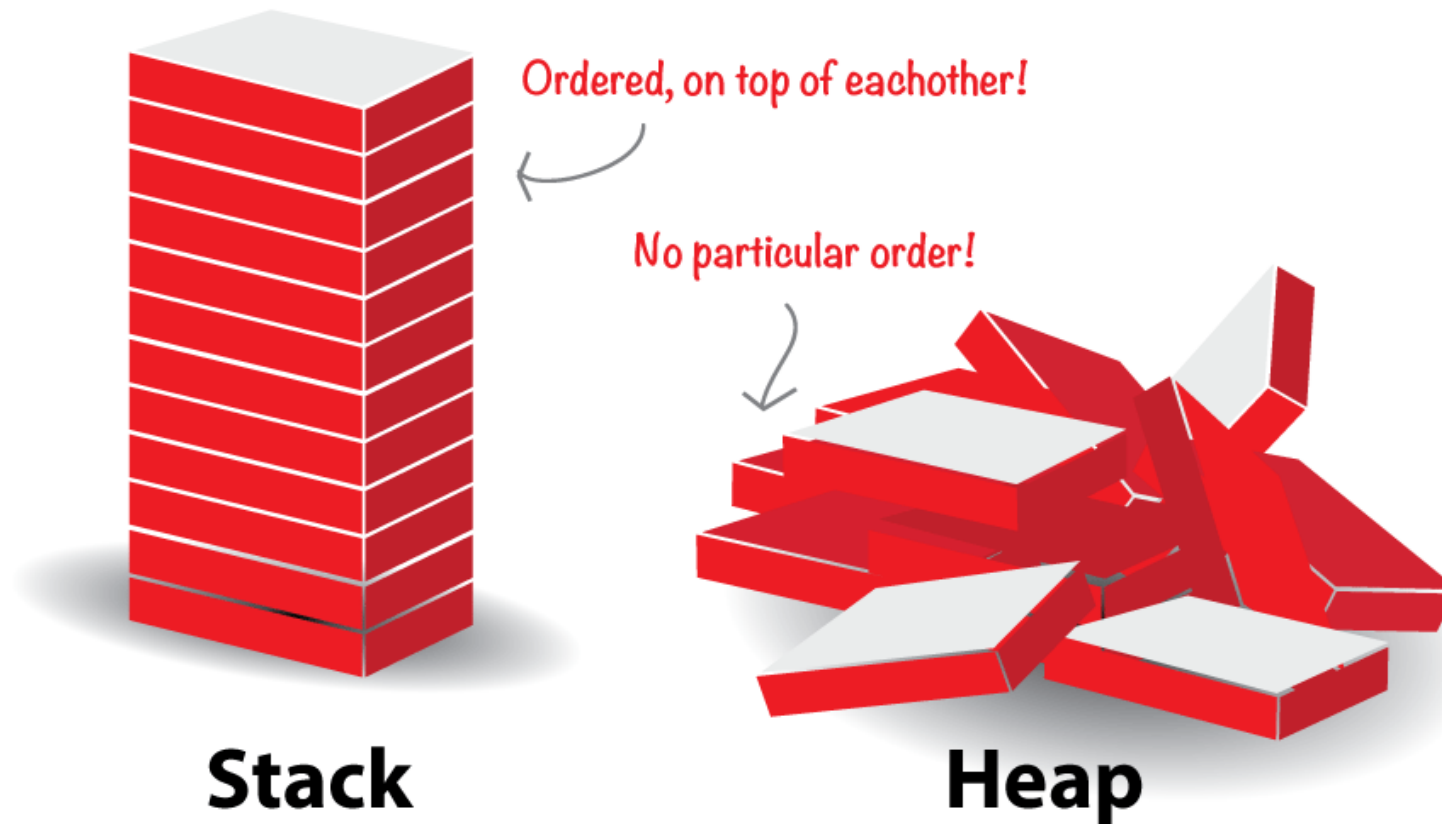
slido slido.com
2558824
PrPr – P4

Organizácia pamäte

- Inštrukcie
  - Asemblerovský kód aplikácie
- Statické dáta (static)
  - Globálne premenné
- Zásobník (stack)
  - Volania funkcií (iné pre každú funkciu)
  - Lokálne premenné
- Halda, hromada (heap)
  - Dynamicky alokované premenné (malloc, free)
  - Iné pri každom spustení

Halda

<https://stack>

Alokácia pamäte

- vyhradenie pamäťového priestoru
- **Statická alokácia**
  - trvalé alokovanie miesta v dátovej oblasti
  - životnosť: od spustenia po koniec programu
  - riadi operačný systém
- **Dynamická alokácia**
  - pamäťové nároky vznikajú a zanikajú počas behu programu
  - **Životnosť**: od alokovania po uvoľnenie pamäte!
  - riadi programátor

Statická alokácia

slido slido.com
2558824
PrPr – P4

Statická alokácia pamäte

- prekladač pozná vopred pamäťové nároky
  - napr. dve premenné typu `double` a jednu premennú typu `char`
- prekladač sám určí požiadavky pre všetky definované premenné a pri spustení programu sa pre ne alokuje miesto
- počas vykonávania programu sa nemanipuluje s touto pamäťou

Statická alokácia pamäte

- vymedzuje miesto v dátovej oblasti
- globálne premenné - statické
- nie vždy to stačí
  - napr. rekurzia alebo do pamäte potrebujeme načítať obsah súboru
  - použiť dynamickú alokáciu, alebo vymedzenie pamäte v zásobníku

Vymedzenie pamäte v zásobníku

- zaistuje kompilátor pri volaní funkcie
- väčšina lokálnych premenných definovaných vo funkciách
- existencia týchto premenných začína pri vstupe do funkcie a končí pri výstupe z funkcie
- ak chceme prenášať hodnotu premennej medzi jednotlivými volaniami funkcie - nemôže byť premenná alokovaná v zásobníku

Statické jednorozmerné pole

slido slido.com
2558824
PrPr – P4

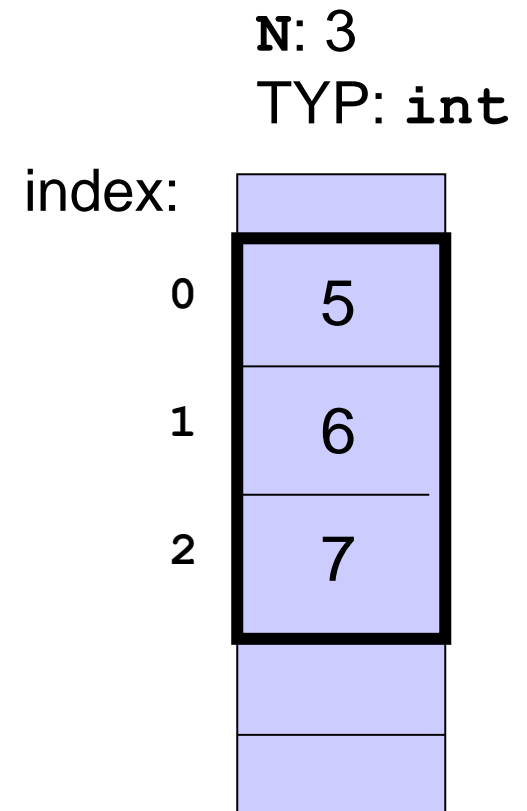
Základy práce s poliami

- pole je štruktúra zložená z niekoľkých prvkov rovnakého typu (blok prvkov)

TYP x[N] ;

statická
definícia poľa

- pole obsahuje **N** prvkov
- dolná hranica je vždy 0
  - $\Rightarrow$ horná hranica je **N-1**
- číslo **N** musí byť známe v čase prekladu
- hodnoty nie sú inicializované na 0
- hranica pola nie je kontrolovaná

Príklady definícií statického poľa

definícia konštanty
(inak sa nejedná o
statické pole!)

```
#define N 10  
  
int x[N], y[N+1], z[N*2];
```

x má	10	prvkov poľa, od indexu	0	po index	9
y má	11	prvkov poľa, od indexu	0	po index	10
z má	20	prvkov poľa, od indexu	0	po index	19

Prístup k prvkom poľa

```
#define N 10
```

```
...
```

```
int x[N], i;
```

```
x[0] = 1;
```

```
for (i = 0; i < N; i++)  
    x[i] = i+1;
```

```
for (i = 0; i < N; i++)  
    printf("x[%d]: %d\n", i, x[i]);
```

priradenie hodnoty do
prvého prvku poľa

v cykle priradenie
hodnoty postupne
všetkým prvkom poľa

výpis prvkov poľa

Prístup k prvkom poľa

Kompilátor nekontroluje rozsah hodnôt (range-checking) t.j. či index je mimo rozsahu poľa

```
x[10] = 22;
```

- program sa skompiluje, ale hodnota 22 sa zapíše na zlé miesto v pamäti
- prepísanie obsahu iných premenných
- prepísanie časti kódu

Inicializácia poľa

```
int A[3] = { 1, 2, 3 };
```

```
int B[4]; //spravne
```

```
B[4]={ 1, 2, 3, 4 }; //nespravne
```

```
B[0]=1; B[1]=2; B[2]=3; B[3]=4; //spravne
```

```
double C[5]={5.1, 6.9};
```

```
double C[5]={0};
```

pole tu
nedefinujeme

meníme prvky
existujúceho pola

jednoduchá
inicializácia
všetkých prvkov
na 0

inicializuje
C[0]=5.1,
C[1]=6.9 a
C[2]..C[4]=0

Porovnávanie poľa

- nie je možné vykonať pomocou operátora ==
- neporovná sa obsah poľa, ale adresa
- meno poľa bez [] vracia adresu na začiatok poľa (väčšinou prvý prvok – závisí od kompilátora)
- treba vykonať prvok po prvku

```
for (int i = 0; i < N; i++) {  
    if(A[i] != B[i]) {  
        return 0; // false  
    }  
}  
return 1; // true
```

Kopírovanie poľa

- nie je možné vykonať pomocou operátora =
- neskompiluje sa
- treba vykonať prvok po prvku

```
for (int i = 0; i < N; i++) {  
    B[i] = A[i];  
}
```

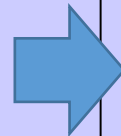
Statické pole – histogram písmen

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#define N ('Z' - 'A' + 1) /* 90 - 65 + 1 */

int main()
{
    int l, hist[N]; char slovo[100];

    scanf("%s", slovo); /* nacitanie slova */
    for (i = 0; i < N; i++) /* inicializacia hist */
        hist[i] = 0;      /* naplnenie hist */

    i = 0;
    while ( (i < 100) && (slovo[i] != '\0' ) )
    {
        hist[toupper(slovo[i]) - 'A']++;
        i++;
    }
```



```
        for (i = 0; i < N; i++) /* vypis hist */
            if ( hist[i] != 0 )
                printf("%c: %d\n", i+'A', hist[i] );

    return (0) ;
}
```

Statické pole – pole ako parameter funkcie

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#define N 15
```

```
int main()
{
```

```
    int i; int cisla[N];
```

```
    for (i = 0; i < N; i++)
```

```
        scanf(" %d", & cisla[i])    /* naplnenie pola*/
```

```
    printf("Maximum je: %d", maximum(cisla, N) );
```

```
    return(0);
```

```
}
```

```
int maximum( int pole[], int n )
{
    int i, max = pole[0];
    for (i = 1; i < n; i++)
        if (pole[i] > max)
            max = pole[i];
    return max;
}
```

Statické pole – pole ako parameter funkcie

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#define N 15
```

```
int main()
{
```

```
    int i; int cisla[N];
```

```
    for (i = 0; i < N; i++)
```

```
        scanf("%d", & cisla[i])    /* naplnenie pola
```

```
printf("Maximum je: %d", maximum(cisla, N) );
```

```
return(0);
```

```
}
```

```
int maximum( int pole[], int n )
{
    int i, max = pole[0];
    for (i = 1; i < n; i++)
        if (pole[i] > max)
            max = pole[i];
    return max;
}
```

parameter sa dá vo funkcii
meniť (lebo sa vytvorila jeho
lokálna kópia (nezáleží na
tom, či ide o statické alebo
dynamicke pole)

```
int maximum(int pole[15])
```


Dynamická alokácia

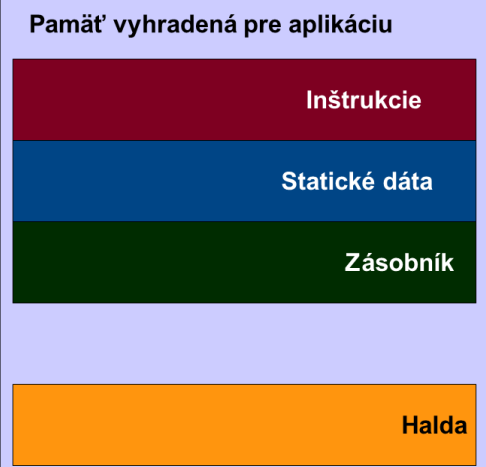
slido slido.com
2558824
PrPr – P4

Dynamická alokácia

- vymedzenie pamäte v halde (heap)
- za behu programu dynamicky prideliť (alokovať) oblasť pamäte určitej veľkosti
- pristupuje sa do nej prostredníctvom ukazovateľov

Organizácia pamäte

- Inštrukcie
  - Asemblerovský kód aplikácie
- Statické dáta (static)
  - Globálne premenné
- Zásobník (stack)
  - Volania funkcií (iné pre každú funkciu)
  - Lokálne premenné
- Halda, hromada (heap)
  - Dynamicky alokované premenné (malloc, free)
  - Iné pri každom spustení

Statická a dynamická aplokácia

Statická alokácia vymedzuje pamäť na zásobníku

- Automaticky sa uvoľní po dokončení bloku kódu
  - Koniec funkcie, cyklu...
- Výrazne rýchlejšia
  - Na zásobníku nevzniká fragmentácia, ľahké uvoľnenie
  - Vrchol zásobníka je v cache
- Krátkodobé premenné

Dynamická alokácia vymedzuje pamäť na halde

- Existuje do explicitného uvoľnenia (alebo do skončenia programu)
- Dlhodobé premenné

Funkcie pre dynamickú alokáciu pamäte

```
void *malloc(size_t n)
```

- Alokujú pamäť veľkosti n bytov
- Jeden súvislý blok (ako pole)
- Na halde
- Pamäť **nie je** inicializovaná (pozor na „neporiadok“)
- Ak je alokácia neúspešná, vráti NULL

```
#include <stdlib.h>
```

```
void *calloc(size_t n, size_t size_item)
```

- Ako malloc
- Alokujú pamäť veľkosti $n * \text{size\_item}$
- Inicializuje pamäť na 0

Prideľovanie pamäte

```
void *malloc(size_t n)
```

počet bytov

Adresa prvého prideleného prvku - je vhodné pretypovať (generický smerník typu void, ktorý môže ukazovať na ľubovoľný typ premennej). Ak nie je v pamäti dosť miesta, vráti NULL.

Testovanie pridelenia pamäte

Kontrola, či `malloc()` prideli pamäť:

Dynamický priestor pre 5 celých čísiel

```
int * p_i;  
  
if((p_i = (int *) malloc(5 * sizeof(int))) == NULL)  
{  
    printf("Nepodarilo sa pridelit pamat\n");  
    exit;  
}
```

Uvoľnenie alokovanej pamäte

- Uvoľní alokovanú pamäť na halde
- Funguje na ukazovateľ vrátený z malloc(), calloc() alebo realloc()
  - nie na hocijaký ukazovateľ (napr. z ukazovateľovej aritmetiky)
- Prístup k pamäti po zavolaní free()
  - Pamäť môže byť pridelená inej premennej aj keď na ňu ukazovateľ stále ukazuje
  - Use-after-free (exploits)
- Free() nemaže obsah pamäti
  - Citlivé údaje je potrebné pre uvoľnením zmazať
- Je vhodné nastaviť uvoľnený ukazovateľ na NULL
  - Opakované uvoľnenie je v poriadku, ak je argument NULL
  - Prístup na adresu je síce nevalidný, ale neprepisujú sa žiadne dáta

```
void free(void *)
```

Uvoľnenie alokovanej pamäte

- nepotrebnú pamäť je vhodné ihneď vrátiť operačnému systému

```
char *p_c;  
  
p_c = (char *) malloc(1000 * sizeof(char));  
/* p_c=(char *) calloc(1000, sizeof(char)); */  
...  
free(p_c);  
p_c = NULL;
```


Zmena veľkosti alokovanej pamäte

```
void *realloc(void *ptr, size_t size) ;
```

- `ptr == NULL`, ako `malloc()`
- `ptr != NULL`, zmení veľkosť alokovaného pamäťového bloku na hodnotu `size`
- `size == 0`, závisí od kompilátora (očakávame `free()`, ale nemusí to tak vždy byť)
- Obsah pôvodného pamäťového bloku je zachovaný
  - Ak je nová veľkosť väčšia ako pôvodná
  - Inak sa pamäťový blok skráti
- Pri zväčšení je dodatočná pamäť neinicializovaná
  - Tak isto ako pri `malloc()`

Rýchle nastavenie pamäte

```
void *memset(void *ptr,int value,size_t num) ;
```

- Nastaví pamäť na zadanú hodnotu (0/-1)
- Výrazne rýchlejšie ako inicializácia cez cyklus
- Pracuje na úrovni bytov
  - Často sa používa spolu so sizeof()

```
#include <string.h>
```

```
int array[10];  
memset(array, 0, 10*sizeof(int)) ;
```

Dynamická alokácia pamäte

1. Alokovat' potrebný počet bytov
  - Zvyčajne ako `počet_prvkov*sizeof(typ_prvku)`
2. Uložit' adresu pamäte do ukazovateľa daného typu
  - `int *array = (int *) malloc(5 * sizeof(int));`
3. Uvolniť alokovanú pamäť
  - `free(array);`

Operátor sizeof

- zistí veľkosť dátového typu alebo objektu v bytoch
- vyhodnotí sa v čase prekladu (nezdržuje beh)

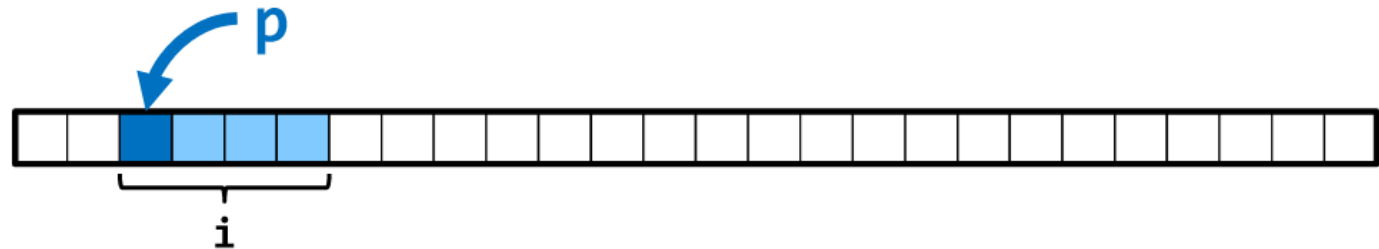
```
int i, *p_i;  
i = sizeof(*p_i);
```

počet bytov potrebných
na uloženie typu `int` -
využíva sa často

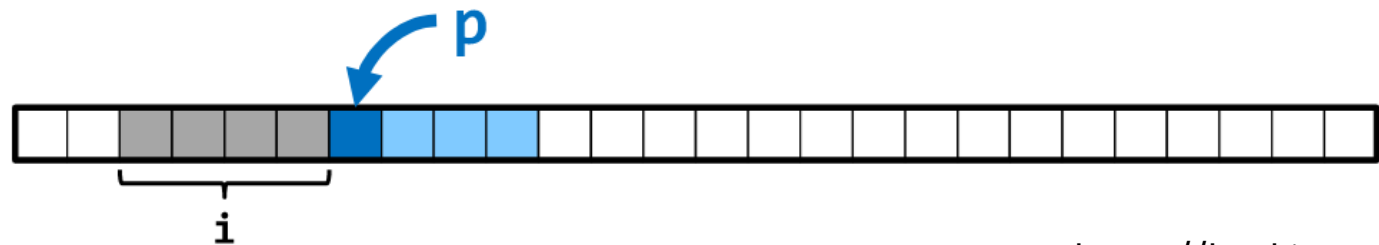
Ukazateľová aritmetika

- `sizeof(int) == 4 byte`

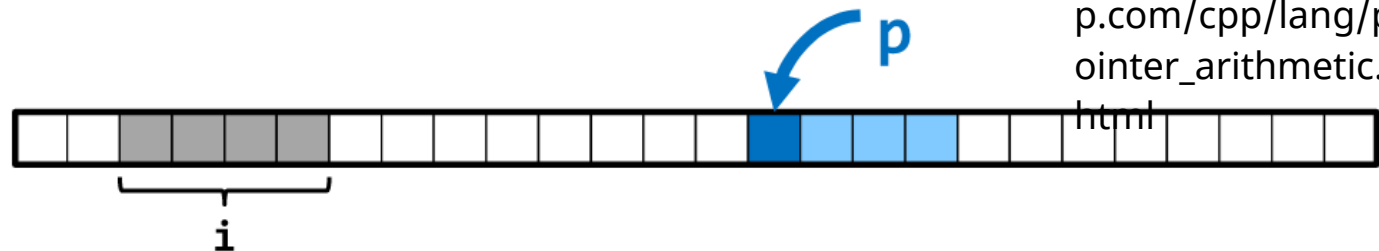
```
int i = 5;  
int* p = &i;
```



```
p = &i + 1;
```



```
p += 2;
```


https://hackingcpp.com/cpp/lang/pointer_arithmetic.html

Ukazateľová aritmetika

Vieme:

`sizeof(char) == 1`

`sizeof(int) == 4`

`sizeof(double) == 8`

```
char c, *p_c=&c; //&c 10  
int i, *p_i=&i; //&i 20  
double f, *p_f =&f; //&f 30
```

Potom

`p_c + 1 == 11`

`p_i + 1 == 24`

`p_f + 1 == 38`

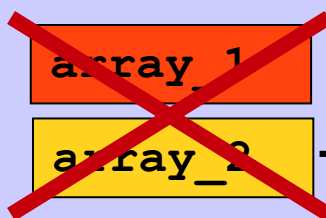
Porovnávanie ukazovateľov s konštantou NULL

- bez explicitného pretypovania
- **p = NULL**
  - neukazuje na žiadne zmysluplné miesto v pamäti

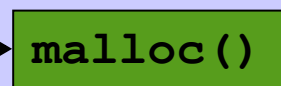
```
int n, *p;  
...  
if (n >= 0)  
    p = alokuj(n);  
else  
    p = NULL;  
...  
if (p != NULL)  
    ...
```

Statická a dynamická alokácia pamäte

```
void procedura()  
{  
    int array_1[10];  
    int *array_2 = (int *) malloc (10*sizeof(int));  
    ...  
}  
  
int main(void)  
{  
    ...  
    procedura () ;  
    ...  
    procedura () ;  
    ...  
    return 0;  
}
```


Zásobník

Halda

Neuvoľnená
pamäť
(memory leak)

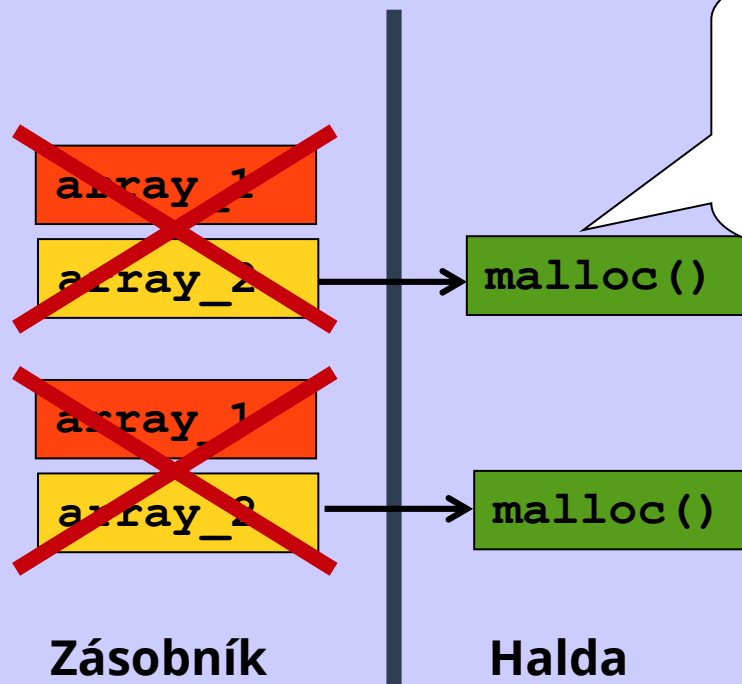
Pamäťové bloky na
halde zostávajú do
zavolania free()

Statická a dynamická alokácia pamäte

```
void procedura()  
{  
    int array_1[10];  
    int *array_2 = (int *) malloc (10*sizeof(int));  
    ...  
}
```

```
int main(void)  
{  
    ...  
    procedura ();  
    ...  
    procedura ();  
    ...  
    return 0;  
}
```


Neuvoľnená
pamäť
(memory leak)

Pamäťové bloky na
halde zostávajú do
zavolania free()

Neuvoľnená pamäť

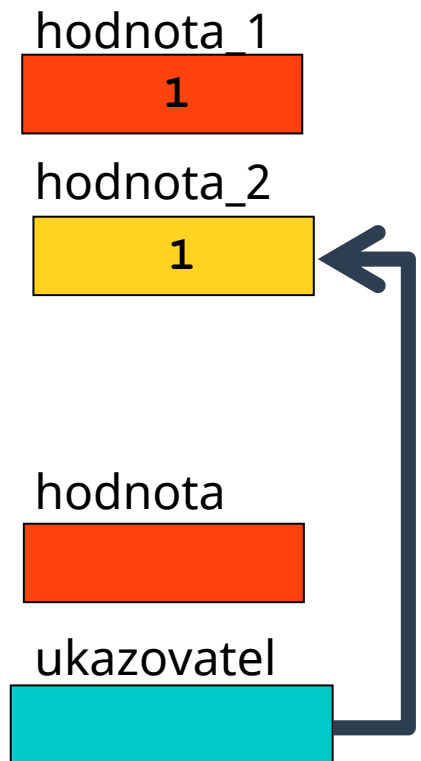
- Dynamicky alokovaná pamäť sa musí uvoľniť
  - Explicitne programátorom
  - C nemá garbage collector
- Valgrind – nástroj na detekciu neuvoľnenej pamäti
  - `valgrind -v -leak-check=full ./testovaný_program`
  - Eclipse Valgrind plugin <http://www.valgrind.org/>
- Microsoft Visual Studio
  - Automaticky zobrazuje neuvoľnenú pamäť v debug režime
  - `_CrtDumpMemoryLeaks();` `#include <crtdbg.h>`

Parameter funkcie: Hodnota vs ukazovateľ

Lokálne premenné funkcie zaniknú (hodnota, ukazovateľ),
ale zápis do hodnota_2 zostane

```
void predanieHodnoty(int hodnota, int *ukazovatel)
{
    hodnota = 5;
    *ukazovatel = 7;
}

int main()
{
    int hodnota_1 = 1;
    int hodnota_2 = 1;
    predanieHodnoty(hodnota_1, &hodnota_2);
    return 0;
}
```


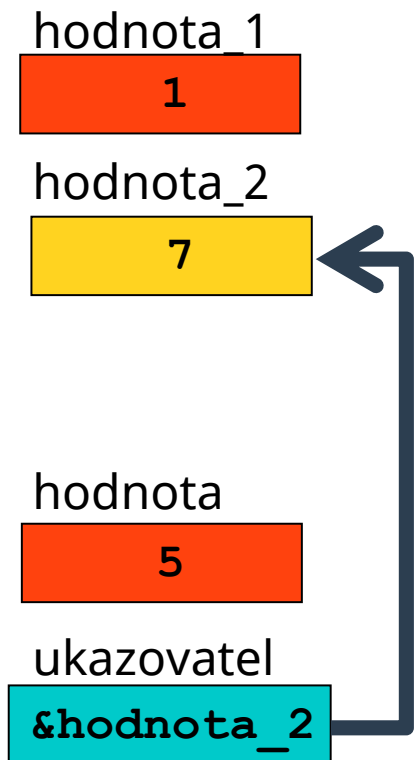
Zásobník

Parameter funkcie: Hodnota vs ukazovateľ

Lokálne premenné funkcie zaniknú (hodnota, ukazovateľ),
ale zápis do hodnota_2 zostane

```
void predanieHodnoty(int hodnota, int *ukazovatel)
{
    hodnota = 5;
    *ukazovatel = 7;
}

int main()
{
    int hodnota_1 = 1;
    int hodnota_2 = 1;
    predanieHodnoty(hodnota_1, &hodnota_2);
    return 0;
}
```


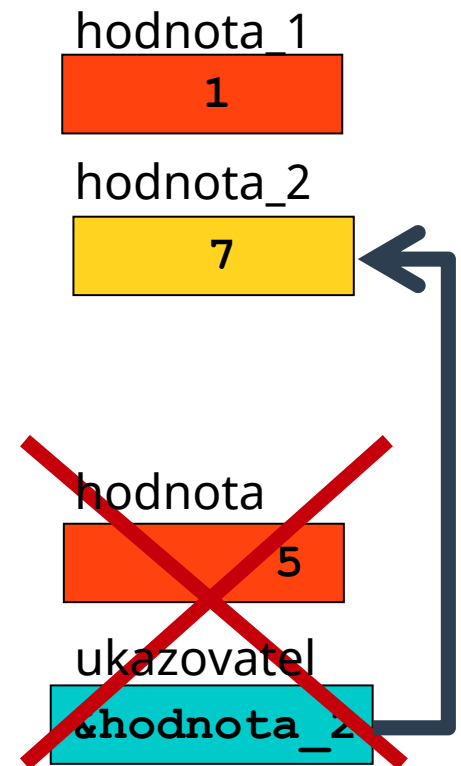
Zásobník

Parameter funkcie: Hodnota vs ukazovateľ

Lokálne premenné funkcie zaniknú (hodnota, ukazovateľ),
ale zápis do hodnota_2 zostane

```
void predanieHodnoty(int hodnota, int *ukazovatel)
{
    hodnota = 5;
    *ukazovatel = 7;
}

int main()
{
    int hodnota_1 = 1;
    int hodnota_2 = 1;
    predanieHodnoty(hodnota_1, &hodnota_2);
    return 0;
}
```


Zásobník

Parameter funkcie: Hodnota vs ukazovateľ

Lokálne premenné funkcie zaniknú (hodnota, ukazovateľ),
ale zápis do hodnota_2 zostane

```
void predanieHodnoty(int hodnota, int *ukazovatel)
{
    hodnota = 5;
    *ukazovatel = 7;
}

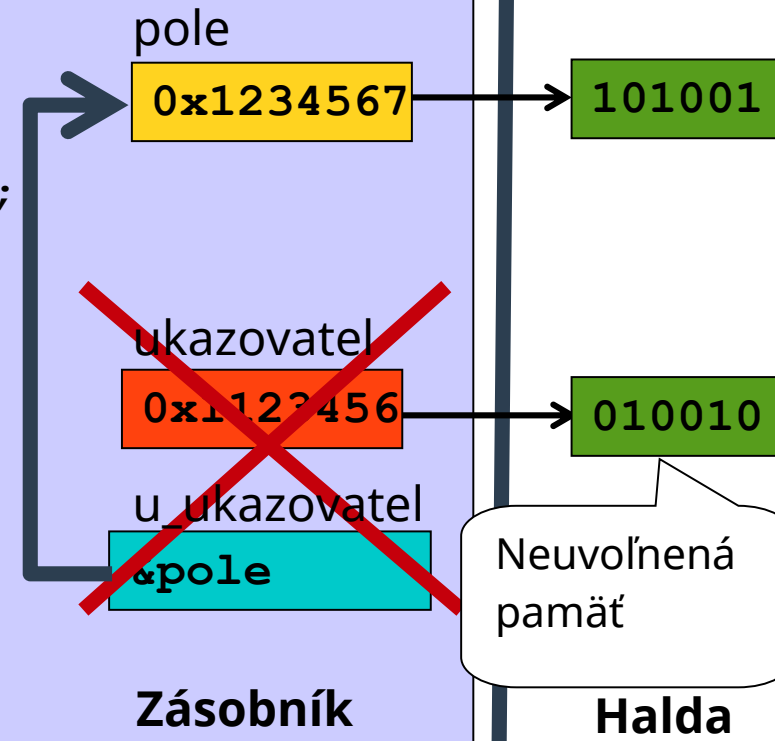
int main()
{
    int hodnota_1 = 1;
    int hodnota_2 = 1;
    int *p_h2 = &hodnota_2;
    predanieHodnoty(hodnota_1, p_h2);
    return 0;
}
```

Predanie dynamického poľa funkciou

Ukazovateľ na ukazovateľ

```
void alokujPole(int *ukazovatel, int **u_ukazovatel)
{
    // adresa sa stratí, neuvoľnená pamäť
    ukazovatel = malloc(10*sizeof(int));
    // warning: integer from pointer
    *ukazovatel = malloc(10 * sizeof(int));
    // OK
    *u_ukazovatel = malloc(10*sizeof(int));
}

int main()
{
    int *pole = NULL;
    alokujPole(pole, &pole);
    free(pole);
    return 0;
}
```


Predanie dynamického poľa funkciou

Ukazovateľ na ukazovateľ

```
void alokujPole(int *ukazovatel, int **u_ukazovatel)
{
    // adresa sa stratí, neuvoľnená pamäť
    ukazovatel = malloc(10*sizeof(int));
    // warning: integer from pointer
    *ukazovatel = malloc(10 * sizeof(int));
    // OK
    *u_ukazovatel = malloc(10*sizeof(int));
}

int main()
{
    int *pole = NULL;
    int **p_pole = &pole;
    alokujPole(pole, p_pole);
    free(pole);
    return 0;
}
```


Polia a ukazovatele

Ak sú definované `int x[1], *p_x;`

- `x` je statický ukazovateľ, nemôže byť zmenený, ale
- `*x` je obsah staticky alokovanej pamäti.

t.j. `*x = 2;` je to isté ako `x[0] = 2;`

- Smerník `p_x` nie je inicializovaný
- priradenie `*p_x = 2;` je staticky správne, ale dynamicky chybné (chceme meniť obsah na neznámej adrese, ktorá nebola alokovaná)
- `p_x = x;` - ukazujú na rovnakú adresu v pamäti (dynamický smerník nasmerujeme na začiatok statického poľa – ok.)
- `x = p_x;` - chybné priradenie, `x` je konštantný smerník jeho hodnotu nemôžeme meniť (chceme zmeniť začiatok statického poľa na adresu kde ukazuje smerník – statické pole nemôžeme v pamäti premiestňovať)

Polia a ukazovatele - operátor []

- $p[n] ==$ hodnota na adrese ukazovateľa + n

```
#define N 10

...
int x[N], i;

for (i = 0; i < N; i++)
    x[i] = i+1;

for (i = 0; i < N; i++)
    printf("x[%d]: %d\n", i, x[i]);

for (i = 0; i < N; i++)
    printf("x[%d]: %d\n", i, *(x+i));
```

```
x[0] = 1
x[1] = 2
x[2] = 3
x[3] = 4
x[4] = 5
x[5] = 6
x[6] = 7
x[7] = 8
x[8] = 9
x[9] = 10
x[0] = 1
x[1] = 2
x[2] = 3
x[3] = 4
x[4] = 5
x[5] = 6
x[6] = 7
x[7] = 8
x[8] = 9
x[9] = 10
```

Polia a ukazovatele

```
int *p;  
p = (int *) malloc(4 * sizeof(int)) ;
```

`*p` je smerník na blok pamäti alokovanej pomocou funkcie `malloc()`

`p` je dynamické pole, ktoré vzniká v čase behu programu

Platí:

- `p[0] == *p`
- `p[1] == *(p + 1)`
- `p[2] == *(p + 2)`
- `p[3] == *(p + 3)`

Rozdiel medzi statickými a dynamickými poliami je v definícii a v spôsobe pridelovania pamäte

Dynamická alokácia

- Pri uvoľnení nastavte premennú späť na NULL
  - Opakované uvoľnenie nie je problém
  - Správnosť ukazovateľa sa nedá testovať, NULL áno
- Dynamicky alokovanú pamäť priradujeme do ukazovateľa
  - `sizeof(ukazovatel)` vracia veľkosť ukazovateľa, nie poľa
- Dynamická alokácia (a jej uvoľnenie) nerobí nič s pamäťou
  - Neinicializovaná pamäť
  - Zabudnuté dáta (heslá...)

Dynamická a statická alokácia

Pamäť alokovaná v dobe prekladu s pevnou dĺžkou v statickej časti

- Konštanty, reťazce, konštantné pole
- `const int n = 10;` (neskôr)
- Dĺžka známa v dobe prekladu
- Alokované v statickej sekcii programu (nachádzajú sa v nespustenom programe)

Pamäť alokovaná za behu na zásobníku, dĺžka známa v dobe prekladu

- Lokálne premenná, lokálne pole
- `int pole[10];`
- Pamäť je alokovaná a uvoľnená automaticky

Pamäť alokovaná za behu na halde, dĺžka nie je známa v dobe prekladu

- Alokácia a uvoľnenie explicitne pomocou funkcií `malloc` a `free`
- Neuvoľnená pamäť
- `int *pole=malloc(velkost*sizeof(int)); free(pole);`

Ďakujem vám za pozornosť!

Spätná väzba: <https://forms.gle/6q5D2G6UwrtimXEx9>